

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ
ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1961 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 18

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਧਾਰਾ 309, 313 ਅਤੇ 372-ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1954-ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।-ਕਲਾਜ਼ 4(1) (iii) "ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਨਿਯਮ" - ਮਤਲਬ-ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 - ਕੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਨਿਯਮ 27 - ਕੀ ਅੰਤਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)- ਅਨੁਛੇਦ 311(2)-ਦੀ ਨੀਤੀ- ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੇਸ਼ਨ -ਕੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 372 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 313 ਅਤੇ 372 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਟੀਕਲ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ) ਆਰਡਰ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) (iii) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ " ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਇਸ ਪਾਸਿਉ" ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਹਟਾਉਣ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਫ੍ਰੇਮ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਣਾਉਣਾ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ (1954) ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ, ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਨੇ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ 27, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ।

ਇਹ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 (2) ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੈਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਅਨੁਪਾਤਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕੇ 869.05 ਐਨਪੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਵਹਿਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੂਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟਾਫ ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਵਾਧਾ ਰੁ. 25 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਉਸਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਰੁ. 340-20-500-25-700 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ. ਜੱਗਾ, ਸਹਾਇਕ- ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.- ਇਹ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਮੁਦਾਲਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:

ਰਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਮੁਦਈ, 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਸਦਰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ 27 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1964 ਬਿਕਰਮੀ (20 ਜੁਲਾਈ, 1907 ਏ.ਡੀ.)। ਉਸ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਬਿ. ਅਗਲਾ ਗ੍ਰੇਡ-40-4-60 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1944 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬਠਿੰਡਾ ਬਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 340-20-500/25-700 ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਗ੍ਰੇਡ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗ੍ਰੇਡ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ 23 ਸਤੰਬਰ 1953, ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 10 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ 23 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਲਸਕਰੀ ਮਲ ਕੇਚਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਗਾ ਲਈ। ਦਸੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ 2 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣਯੋਗ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਨੇ 17 ਮਾਰਚ 1958 ਨੂੰ 13.98 ਐਨ. ਪੀ. ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਨਿਊ ਰਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ, 11 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ: -

"(ਏ) ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਉਸ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ: ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ (ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ) ਜੋ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਧੀਰਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਅਪਰੈਲ, 1941 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਖੰਡ 1, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ

ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ।

(ਸੀ) ਇਹ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ-ਸਟੇਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ-ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਖੜੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27, ਮੁਦਈ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ।

(ਡੀ) ਉਹ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੈਧ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(ਈ) ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਤੁਰੰਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਐਫ) ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ ਨੰ. 27, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੱਦ ਹੈ।

(i) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ 14 ਮਾਰਚ, 1954 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਦ 7 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਖੁਦ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਕੋਲ 25 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ

ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

(ii) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਪ੍ਰੈਲ 1941 ਦੇ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਟਾਫ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(iii) ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਐਂਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਆਰਡਰ, 1954, ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਫ਼ਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(iv) ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(v) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ- 1 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(vi) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਪਸੂ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਾਂ, 1953 ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼, ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਰੱਦ ਕਰਨ' ਦੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸਹਾਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ।

(vii) ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨਿਯਮਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ,

ਸੇਧਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਲਈ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ; ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(viii) ਇਹ ਕਿ ਵਫਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ 27 ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ।

(ix) ਉਹ ਧਾਰਾ 309 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰਵ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ।

(x) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਵੀ ਅਵੈਧ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(xi) ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੰ. 27 ਅਧੀਨ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27, ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

(xii) ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮ ਨੰ. 27, 5 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਕਨਵੈਨਟਿੰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(xiii) ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਪੇਸਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਗਰੇਡਿੰਗ, ਕਾਡਰ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰਗਾਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 1954, ਪੈਪਸੂ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(xiv) ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ 27, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਚੁਣਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਥਾਰਟੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ, ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਹੈ"।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜ ਕੋਲ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਸਰਵੈਂਟਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਟੈਂਡੈਂਸ ਰੂਲਜ਼, 1954, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ 15 ਅਗਸਤ, 1954 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਉਸਨੂੰ 13.98 ਐਨ ਪੀ., ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਲਾਨਾ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਜੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958, ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"(ਏ) ਕਿ ਉਸ ਦੀ 'ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ' ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਰੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।

(ਬੀ) ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੇ ਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਵਿਅਰਥ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇ।

(ਸੀ) ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ (ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮਾਂ 1954, ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਡੀ) ਕਿ ਉਸਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਵਾਧਾ 25 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ 340-20-500/25- 700 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 969.05 ਐਨ ਪੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਯੋਗਦਾਨ, ਮਕਾਨ ਭੱਤਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਉਸ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੱਤਾ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਰੁਪਏ 13.98 ਐਨ ਪੀ., ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਸਰਵੈਂਟਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਟੈਂਡੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1954, ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਇਸ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ:

- (2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?

- (4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ 24 ਨਵੰਬਰ 1957 ਤੋਂ 30 ਜੂਨ 1958 ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 361.66 ਐਨ ਪੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 1954?

- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ 13.98 ਐਨ ਪੀ., ਰੁਪਏ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਪੈਪਸੂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਵੈਂਟਸ ਮੈਡੀਕਲ ਅਟੈਂਡੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(6) ਕੀ ਮੁਦਈ 75 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ, 25 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੁ. 54.75 ਐਨ ਪੀ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵਧਿਆ ਸੀ?

(7) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1958, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ?

ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 7 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ:

(8) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 7 ਜੂਨ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਹੋਈ ਸੀ?

(9) ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ (9.1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੈ?

(10) ਕੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਅਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 10 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ:

(11) ਕੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ 27 ਮੁਦਈ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ?

(12) ਕੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 7 ਜੂਨ, 1958 ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰਦਾਰ ਹੈ ?

(13) (i) ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(ii) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 13(1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ?

(iii) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(14) ਰਾਹਤ ।

(15) ਕੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਪੂਰਨ , ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 8 ਜਬਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 100 ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 23 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67, ਦੇ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: —

"ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ: -

(1) ਬੈਂਕ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ii) ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ "ਦਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954," ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, " ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52, 27 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ 4 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ:

1. ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ:

(ਏ) ਇਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ।

3. ਪ੍ਰਬੰਧਨ:

(1) ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ:-

(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਪਦ-ਅਧਿਕਾਰਤ।

(2) ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ।

(3-5) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ।

(6) ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ

(2) * * * * *

(3) * * * * *

(4) ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

4. ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ:

(1) ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਬੇਅਡ ਕਰੇਗਾ-

(i) * * * * *

(ii) * * * * *

(iii) ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਹਟਾਉਣਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ (ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1941, ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 8।

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 27 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52, ਸਾਬਕਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ, ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1941, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 8, ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖਰਚ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ,

1954, ਨੇ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 27, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67 ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1941, ਪ੍ਰੋ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 8, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂਇਕ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ. ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰਨੀ ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਪੁਰਾਣਾ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ। ਮਾਧੋਰਾਓ ਫਾਲਕੇ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ - ਗਵਾਲੀਅਰ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰੋਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਉਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਸਰਵਉੱਚ ਮੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ। ਜਬਾਵਦੇਹ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52 ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਅਧੀਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:

"309- ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਚਿਤ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਐਕਟ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਧਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ

ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 313 ਅਤੇ 372 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 313 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਖਿਲ-ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣੇ ਸਨ। ਧਾਰਾ 372 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਰਟੀਕਲ 313 ਅਤੇ 372 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਮੁਦਈ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, 27 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ਼) ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ। ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 356 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ 7 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ਼) ਨਿਯਮ, 1954, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 67, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 7 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੇਠ ਜਗਮੰਦਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵੀ. ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (4), ਤਾਰਕ ਚੰਦਰ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਲਾਲ ਘੋਸਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਸਰਕਾਰ (ਹੁਣ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਬਨਾਮ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, (6), । ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸਵੈਚਲਿਤ ਅੰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਆਰਡਰ, ਪ੍ਰੋਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 27 ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 52, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"4(1) ਧਾਰਾ 3(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਬੋਰਡ ਕਰੇਗਾ-

(iii) ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਹਟਾਉਣਾ, ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ"।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਪੈਪਸੂ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1952" ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ, ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ, ਹਿਸਾਬ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਚਾਰਜ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਛੱਡਣ, ਨਿੱਜੀ ਭੱਤਾ, ਸਥਾਨਕ ਭੱਤਾ, ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਹਟਾਉਣ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(iii) ਅਤੇ (v) (ਦਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, 1954) ਨੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 8 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਟਿਆਲਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਰੂਲਜ਼ ਆਫ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 30 'ਤੇ ਧਾਰਾ 166 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 238 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 27 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 30 ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ (ਧਾਰਾ 309 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ) ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਆਰਡਰ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ, ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 67 ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 30 ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ. ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52. ਨੇ ਨਿਯਮ 27 ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਫ੍ਰੇਮ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਡਰਾਫਟ ਬਣਾਉਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲੈਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) 1954, ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇਰਾਨ ਸਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਤਿ-ਉਲੰਘਣਾ ਸਨ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਸਨ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਫਰੀਦਕੋਟ, ਜੀਂਦ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਨਾਭਾ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕਲਸੀਆ ਅਤੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52, ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ (ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਹੁਦੇਦਾਰ), (2) ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। (3 ਤੋਂ 5) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ, ਅਤੇ (6) ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾ ਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ। ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਾਂ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨੇ ਸਨ। ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਗਜ਼ਟ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਮਿੰਨਟ ਬੁੱਕ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 66, ਕਿ, 25 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਾਰੇ ਛੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਰਡਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 52, ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਛੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਪਾਰ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ

ਹੇਵੇਰੀ। ਗਣੇਸ਼ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ, ਦਿੱਲੀ, ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਵਿਖੇ, ਇਸਦੇ ਸੱਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਬਨਾਮ ਜਗ ਮੋਹਨ ਸਰਨ (7) ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੰਖਿਆ ਸਮੁੱਚੇ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਅਨੁਛੇਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਜਾਂ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਖਿਆ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਲਹਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ" । ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਲਾ ਮਨ ਮੋਹਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਜਾਨਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। " ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਸਹਿ-ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਦਫਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿ-ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮੂਹਿਕ ਟਰੱਸਟੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਬੋਲੇ ਗਏ ਕਈ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੈ; ਸਾਰੇ, ਜੋ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਟਰੱਸਟੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸੁਬਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67। ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਾ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 52, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਹਰਲਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ (9), ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਜੈਪੁਰ ਅਫੀਮ ਐਕਟ) ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣ ਸਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਛਾਣਨ ਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ; ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰੀ ਜਰੀਆ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਲਗਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਸ, 1954 ਦੀ ਜੈਪੁਰ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੈਪੁਰ ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 67, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨੈਕਰੀ ਤੇ ਰੱਖੇ ਸਿਰਫ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 1733, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 10 ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਟਾਫ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 11 ਤੋਂ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਧਿਆਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਰੀਦਕੋਟ, ਜੀਂਦ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਨਾਭਾ, ਪਟਿਆਲਾ, ਕਲਸੀਆ ਅਤੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ :-

"(1) ਯੂਨੀਅਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ 1 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਪੈਨਸ਼ਨ।

(2) ਯੂਨੀਅਨ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜੋ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਧੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਭੱਤੇ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 27, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (10), ਪੰਨਾ (ਪੈਰਾ 18) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, "ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਇਸ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 165-ਏ (ਬੰਬੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਂਠਾਗਚੰਦ ਐੱਮ. ਦੇਸ਼ੀ (11) ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।

ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ 27, ਬੰਬੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 165 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਰੂਲਜ਼, 1954, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67, ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਰਡਰ ਗਲਤ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 67, ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਣ-ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਨਿਯਮ 2 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪੂਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ, ਪੀ. 66, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ, ਪੀ. 10, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ, 27 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ 'ਪੀ.ਐੱਸ.ਆਰ.' ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ 7 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਉਸ ਨੂੰ 11 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੱਥ ਭਰਪੂਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ, ਪੀ. 67, ਸਟਾਫ 'ਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰਡਰ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 51, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਗ੍ਰੇਡ I ਅਫਸਰ, 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ 25 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਛੁੱਟੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ।

ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311(2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਭਰਪੂਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਾਂਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਸੈਭਾਗਚੰਦ ਐੱਮ ਦੇਸ਼ੀ (11), ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:

"ਸ਼ਿਆਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12) ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ: ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੈਕਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੰਡਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨੈਕਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਖੜੀ ਹੈ।"

ਆਰਟੀਕਲ 311(2) ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਾਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਆਰਡਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰ. 165-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਅਨੁਪਾਤ ਬਨਾਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿ ਆਰ. 165-ਏ, ਸ਼ਿਆਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨੋਟ। ਤੋਂ ਧਾਰਾ 465-ਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12) ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੈਕਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਆਰ. 165- ਏ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 465-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛੇਕੜ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ, ਜੇਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਸਿਰਫ਼ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਰਸਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 311(2) ਦੇ ਅੰਦਰ। ਆਰ. 165-ਏ ਵਿਚਲਾ ਉਪਬੰਧ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਆਰ.165-ਏ. ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਪਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।"

ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 37 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ: ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੱਗਰੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 25 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ 50 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਹੋਣ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੈਂਕ (ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 28) ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ (ਐਗਜੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 29) 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਪੀ. 30) ਨੂੰ 10 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਮਨਘੜਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ (i) ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, (ii) ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਹੋਏ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚੇ, ਅਤੇ (iii) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ।

ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਸਟਾਫ਼) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦਾ ਨਿਯਮ 6, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਟਾਫ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪਹਿਲੇ, ਦੂਸਰੇ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 76 ਅਤੇ 77 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰੇਡ ਪੇ ਲੈਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੈਚ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਕੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਭੱਤਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਟੈਚ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਹਿਲੀ ਗ੍ਰੇਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਟੈਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੈ ਕੋਡ ਹਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਭ੍ਰਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸਕੇਲ 340-20-500/25-700 ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾੜੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਉਸ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੇਚੀਦਾ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 116-ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬੀ 335 ।
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਐਸ.ਸੀ. 298।
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 683 ।
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐਸ.ਸੀ. 609 ।
- (5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਕੈਲ. 257 ।
- (6) ਏ. ਆਈ ਆਰ. 1957 ਅੰਧ. ਪ੍ਰਦ. 83 ।
- (7) ਏ. ਆਈ ਆਰ. 1942 ਲਾਹ. 68 ।
- (8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1945 ਪੀ.ਸੀ. 23 ।
- (9) 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 110 ।
- (10) ਏ. ਆਈ ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 816 ।
- (11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ., 1957 ਐਸ.ਸੀ. 892 ।
- (12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 369 ।

ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

